

Rákosí

Věra Martinová

Když rákosí větrem se chví
dým nestoupá každý tvor ví
že bouře zlá skloní hlavy nám
v ten čas i já pokání znám.

Na vodní pláň lehá si stín
hladina zlá šedá jak cín
už neskrývá povahu svou zlou
než přijde déšť spojí se s tmou.

Dokázal déšť letní tíhu smýt
omyl mi tvář duši nechal být
v ní roste stín jas jí upírá
před sluncem mříž pevně zavírá
před sluncem mříž pevně zavírá.